

A Bartók Béla Iskolanapok Nagymegyeren

Fábrik Annamária

A nagymegyeri Bartók Béla Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola ebben a tanévben április 15-től május 2-ig immár 14. alkalommal rendezte meg a Bartók Béla Iskolanapokat. Igen, Bartók Béla Iskolanapok, hiszen tizennégy évvel ezelőtt iskolánk abban a megtiszteltetésben részesült, hogy felvehette Bartók Béla nevét, aki Nagymegyeren és a város környékén is aktívan végezte kiemelkedő jelentőségű népdalgyűjtő tevékenységét. A tiszteletbeli név odaítélésének szép ünnepére emlékezve állítunk össze hagyományosan minden évben egy hétig tartó ünnepi programsorozatot. Idén ezt a hetet már egy színházi előadás, tanulmányi kirándulások és különböző versenyek előzték meg. Az előző évek tapasztalatait felhasználva programjaink évről évre gazdagodnak, sokrétűbbé és a diákok számára is érdekesebbé válnak.

Az iskolanapok programjának összeállításakor a fő hangsúlyt diákjaink szórakoztatására, aktivizálására, ismereteik gyarapítására, különböző témájú előadásokba és iskolai, illetve regionális szintű tantárgyi vetélkedőbe való bekapcsolására helyeztük, miközben ügyeltünk arra, hogy minden diákunk a saját életkorának megfelelő programot találjon.

Természetes, hogy ilyen program megvalósítása hosszas előkészítést, átgondolt tervezést, szervezést igényel. Iskolánkban is ez munka lényegében már a tanév elején elkezdődött. Kiválasztottuk és meghívtuk az előadókat, illetve a különböző bemutatókkal érkező csoportokat. Az egyes tantárgyi csoportokban már a félévi osztályozó konferencia után kezdetét vette a különböző aktivitások megtervezése, szervezése. Egy hónappal az iskolanapok megrende-

zése előtt a felmerült ötletekből kiválogattuk azokat az ötleteket, amelyek végül bekerültek az iskolanapok programjába.

Mint említettem, az iskolanapok ebben a tanévben április 15-én kezdődtek, amikor a felső tagozatos diákjaink ellátogattak Pozsonyba egy angol nyelvű színházi előadásra. Másnap szintén a felső tagozatról egy autóbusznyi diák tanulmányi útra indult Bécsbe, hogy a szépséges hajdani császárváros bebarangolása mellett megtekintsék a schönbrunni kastélyt, a Hofburgot és a Bécsi Technikai Múzeumot. Április 23-án az 5. és 6. évfolyam technika után érdeklődő kisdíákjai elutaztak Mosonmagyaróvárra, a Futura Természettudományi Élményközpont interaktív kiállítására. Pénteken a hét záróeseményeként a magyar nyelvet oktató kollégák helyesírási versenyt szerveztek a 9. évfolyam diákjai részére. Egy kis hétfégi szusszanás után hétfőn folytatódott a program, amikor a reggeli ünnepélyes megnyitó után 9 órakor kezdetét vette az ifjú népdalénekesek regionális vetélkedője, melyen 7 iskola 18 diákja – beleértve a mi diákjainkat is – fakadt dalra. Ezen a napon a felső tagozat diákjai megtekintették a Nagymegyeri Magán Szakközépiskola által szervezett „Mentsük meg a Földet” elnevezésű kiállítást, amely egy környezetvédelmi pályázatra érkezett legjobb munkákból jött létre. A hétfői nap harmadik programja az ötödikes diákok számára rendezett játékos „Fele sem igaz” vetélkedő volt.

Kedden és szerdán megszorodtak a programok, hiszen kedden öt, szerdán pedig hat rendezvény várt diákjainkra. Kedden reggel 8 óra hatalmas dobozokban, terráriumok-

ban megérkeztek az egzotikus tájak hullői – gyíkjai és kígyói. Az iskola diákjai érdeklődéssel hallgatták az állatokról szóló rövid ismertetéseket, de az igazán különleges élményt az állatok megérintése, simogatása jelentette számukra. A 8. évfolyam diákjai összemérték informatikai tudásukat az „Ybl Miklóstól a bűvös kockáig” elnevezésű vetélkedőn, majd meghallgattak egy érdekes, tanulságos ismeretterjesztő előadást az „El Camino”-ról Nagy Gábor tanártól, aki személyes tapasztalatait osztotta meg velünk. Az előadással párhuzamosan a hatodikosok műveltségi vetélkedővel szórakoztatták magukat és társaikat. Kedden a délutáni órákban a szlovák nyelv és irodalom tantárgybizottságának szervezésében zajlott a regionális szlovák vers- és prózamondó fesztivál, a „Slovom k srdcu” három iskola 29 diákjának a részvételével.

Szerdán az első órától kezdődően az alsó tagozatos kollégák a szülők részére tartottak nyílt órákat. Ezzel párhuzamosan izgalmas kibővíverseny zajlott a negyedikes tanulók részvételével, míg a hetedikes tanulók a városi könyvtárba indultak „Az arany ember” könyvtári vetélkedő kiértékelésére. A nyertes diákok nagyon szép könyvjutalomban részesültek. Ez a nap valóban mozgalmas volt, hiszen a negyedik tanítási órán elindult az egyszerre legtöbb diákot megmozgató „Erdő, erdő, kerek erdő” nevet viselő játékos természettudományi vetélkedő. Szinte hihetetlen, de ebbe a vetélkedőbe az 5-9. évfolyam összes diákja és tanára bekapcsolódott. Az egyes osztályok csapatain kívül az osztályban maradt diákok is vetélkedtek tesztfeladatok megoldásával, színes kupakokból készített

képeikkel és önállóan alkotott verseikkel. A hetedik évfolyam diákjai számára a nap még egy további vetélkedőt is tartogatott. Az angol nyelvet tanuló diákok ugyanis a „Let's go to London” elnevezésű angol nyelvű vetélkedőben is összemérték tudásukat. E versenyben nemcsak feladatokat kellett helyben megoldaniuk, hanem be is kellett mutatniuk Londont egy gyönyörű, általuk készített plakát segítségével.

A csütörtöki pihenés után pénteken a Bartók Béla Iskolanapok záróakkordjaként iskolánk a szülők bevonásával hatalmas majálist rendezett. Ez a nagy érdeklődéssel várt program „Azok a fergeteges 80-as évek” nevet kapta. A nap fő programjait közé tartozott a divatbemutató, amelyen osztályonként 4-5 diák bemutatta a 80-as évek divatját. Ezt egy kis zenei ízelítő követte a kor slágereiből az egyes évfolyamok diákjainak előadásában. A produkciók kiértékelése után a délelőtt további részében kollégáimmal együtt megmutattuk, megtanítottuk tanítványainknak, hogy melyek voltak akkor a mi számunkra szórakoztató játékok. A majális hangulatához hozzájárultak a szülők által készült finomságok és az állandó korhű zenei aláfestés is. A délelőtt végére igazi fergeteges hangulat alakult ki.

Az idei Bartók Béla Iskolanapok rendezvény méltó folytatása volt az elmúlt 13 év hagyományának. A visszajelzések azt bizonyítják, hogy sikerült a diákok részére nagyon gazdag, sokszínű és nem utolsósorban szórakoztató programot összeállítani, amely tartalmát és jellegét tekintve eltért a hétköznapi „szokásos tanulással” eltöltött napjaitól, ám a vidám szórakozás mellett szinte észrevétlenül olyan értékes ismeretekkel is gazdagította a tudásukat, amelyek túlmutattak a tantervek által előírtakon.

A 60-as években járunk. Az egyik londoni lakásban szinte szüntelenül csörög a telefon. Dezo Hoffmann keresik, és újabb és újabb megrendeléseket adnak neki. Yes, OK, bye – mondja a férfi igencsak erős akcentussal. Megbízói között van John Lennon, Paul McCartney, Marilyn Monroe és Cliff Richard is.

Ki ez a Dezo Hoffmann, és minek volt köszönhető a népszerűsége a világsztárok körében? És mi köze hozzánk, szlovákiai magyarokhoz?

„Nagyon örvendek, de ha óhajtják, beszélhetünk magyarul. A Dezo Hoffmann név ugyanis a felvidéki Hoffmann Dezsőt takarja.” – kezdte a vele egyetlen magyar nyelvű interjút készítő Szántó Péterrel. Élettörténetével a szlovák Marián Pauer¹ és cseh kollégája, Antonín Metzner is foglalkozott, mert büszkélkedni szeretnének vele a magyarok, a szlovákok és a csehek is. Nem csoda. Hoffmann Dezső (cseh)szlovákiai magyarként tett szert a világraszóló hírnévre. Meghódította a 60-as évek nemzetközi show-bizniszt; a portréfényképezés megújítójaként és a Beatles legismertebb fotósaként írta be magát a fotózás történetébe.

Hoffmann Dezső 1912 májusában született az akkori Magyar Királyság területén fekvő Selmecebányán. Édesapja halála után a család Zsolnára költözött. Édesanyja, hogy biztosítsa a család megélhetését, újságos standot bérelt. Itt, teljesen elsőként,

könyvárusításba is kezdett. A könyvek, kiadványok mély benyomással lehettek Hoffmann Dezsőre, mert tipográfiát kezdett tanulni az akkor már Csehszlovákia területén fekvő Zsolnán. Újságírói ambíciói később Prágába vitték, ahol baráti kapcsolatainak köszönhetően sorsdöntő irányt vett az élete. Belecsöppent a filmes közegbe, és bár eleinte színházi jegyszedőként dolgozott, rövid időn belül elsajátította a filmezés minden csínját-bínját. Operatőri személyzet tagja lett egy prágai filmstúdióban, néhány évvel később pedig már a 20th Century Fox párizsi leányvállalatánál dolgozott.

A háborús évek és a haditudósítás

Az 1936-ban kitört spanyol polgárháború több tudósítót, fotóriportert is Spanyolországba vonzott. Sokuknak ez nem csupán egy szakmai megbízatást jelentett, hanem jelenlétükkel a világban egyre nagyobb teret hódító fasizmus ellen szálltak szembe. Ki-ki a saját eszközével.

Jelen volt Robert Capa, a magyar származású fényképész, akinek híres fényképét, „A milicista halálát”-t a világ döbbenet fogadta. Ott volt Capa nagy cimborája, Ernest Hemingway is, akinek saját háborús élményei szolgálnak alapjául az irodalom egyik legszebb háborús regényének, az „Akiért a harang szól”-nak. És ott volt Dezső Hoffmann is, aki nemcsak a kisfilmjein és a fényképein keresz-

